

prosa; soli mihi video te vitam omnem & paracilus obuen
tem, amicitias recenseres, quas peregrine domique coluit
arctissimas. Has inter mea quoque mentionem fieri, nisi
sero te monerem, pro ea qua mihi cum integerrimo viro
vum multis abhinc annis consuetudo intercessit longe
amicissima, meo quadam jure postularem. Si proue
tiori typographo fieri non potest, ea lacunae commodi
ut suo loco assupsum, superest expendas an ad eadem
et quasi in Errata conjici debeat. Vere nimis ruris
in erratis Mylij numerandum est actus, quod plus
me fecerit ille, et faciet tu, quam ulli meo merito par
esse constet. Vale vir Magne, et omnem tuu arbit
rii rem esse putas, ut hotum.

Trunc.

19. Dec. 1642.

C. H.

Boetio.

Praeuerendissime ac Doctissime Vir.

/339/

Litteras quas uides ab amico literatorum omnium Mercenari
cura mea commendatas, eodem pene momento, quo
ad me perlatas fuat, ad te transmittio. Si tantum
vacat, ut te acceptis verbo me certiorum facias,
liberabis ea me sollicitudines, quoniam res amicorum pro
curare longe solo diligentius, quam ipsas meas.
Vale bono Ecclesiae et me ama. Haga Com: Postrid:
Non: Ian: C1510CXLIII.

Ewendelino.

Discendens super hinc Laxi fons, vir Amplissime ac doce
fissime, cur nihil a me literatum tulerit, causam
fortasse dini naveris. Sin peritior celestium rerum
vates es quam terrenarum causam secipio prodo, et
nubes testium astucturis sum. confertissimas enim ruris
occupaciones meas, quibus que transuile tractas, amo
missimas studiorum carptim ego ac desultorie affingo.
amicitias vero vel humanitatis officiis, negligentissime
satisfacio, ut sine literatum aut verborum numero
astimas, plane si injuriosus amici censor, virtutibz ac
doctrinas tuas cultoris longe addictissimi. Tandem pro
traditis immeensi observationum singularium gemelli
clanibus, gratias his verbis ago. Constanti illas et fidelis
custodia premeendas spondeo, quousque per te non stare
significabz, quin compotes litterationes amicos faciam,
arcani utrinque plurima notitia atque admiratione
digni. quod caues a me dictum suspecre, quasi jam
vacillantes

/340/

vacillante, ac depositifidem prostituerente. Semper sic
judicari pessimam illam omnium, pei aliena iniurio
domino contrectacionem esse, et farto longe negriorem,
qua fallimus depositifidem. Tu dices, nec autem
habebis, quasi Eudelius Wendelinus imperasset.
Red hodiensi in praesentia non animus, sed facultas deficit.
Posset inueniri die citati mea in immensum aucha
seges, ex quo ad Mosas Trajectum conueniatis. Sed
eiusmodi apinarum, qua tandem ratio est, ad illam tuam
arbus prospectam et ecclesi contemplatione intentissimam
mentem. Colliguntur tamen Thesauri illi; si dii placet,
ac Tygorum operi apparantur, quin nempe amicis
placuit, amico animo, quod est planè non amico,
non veraci ingenii mei multiplicem abortum asti-
mantibus. Sed est ut excludatur foetus ille Puteanus
~~primum~~ ^{imprimis} et hec viri summa principes
hostium adorantes. Proximendas duxi, ut quasi
mollior ictus veniat teli praevisi. Vale Eudeline
vix Maxime, et mea amar vel immercentem, quem
medullis tum.

Haga dom: VII. Cal: Febr: C 1510 CXLIII. C H.

Quid in mentem Puteano venerit, cur amico hosti
rescriberet negligat vel debret ad epistolam
inde ab Augusto datam, qua sit et per hosce
item versiculos, istem castis editos respondat
quanticus rogat. C. Huygens a Zuytchene.
VII. Cal: Febr: C 1510 CXLIII..

P.P. Winding. Non possum non dolere vicem tuam. Vir Nobilissime ac
Doctissime, qui per imprudentiam eos in casses incidentis, ex
quibus si expedire memet necessio habeam, quinec peregrinus
hic nec ignotus sum, eventum reipendere statuam a sola huma-
nitate Detinentis Profecti. Is itaque casus tuus est, hoc de re
ipsa Principis iudiciis. quantumcumque enim benevolentia
sit adversus exterios, pradam militi sub se merentes eripere,
nec si possit, velit, nec si volit, possit. Profectus autem ne
quid vi aut injuria pati videaris, ad Ordines recte atque
ordine prouocauit. Standum erit proinde horum sententia,
negre, ut dicebam, si vel moa causa esset, alia pateret
via. De decem milibus florendorum, ait Colaius joco
factemis